

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. ■
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 23 MEI.

Provinciale kiezingen.

Wij verzoeken de heeren kiezers van het kanton Tongeren de volgende namen op hun stembriefje te schrijven :

MM. JOSEPH JAMINÉ,
HYACINTHE DE BELLEFROID,
Graaf ARTHUR DE GRUNNE,
ALPHONSE SLEGGERS, uitgaande leden.

Het getal der provinciale kiezers is sedert het invoeren der nieuwe wet zoo aanzienlijk vergroot, dat het aan de kandidaten onmogelijk geworden is zich bij elken kiezer in het bijzonder aan te bieden. In den naam onzer vier kandidaten komen wij alle kiezers verzoeken zich aanstaande maandag naar de kiezing te begeven. Tot heden hebben zich wel is waar geene liberale kandidaten aangeboden om de herkiezing der afgaande leden te bestrijden; doch de katholieken zouden groot ongelijk hebben van zich op de onthouding onzer tegenstrevers te betrouwen. De liberalen die voor geene politieke vlegierij beschaamd zijn, hebben ons maar al te dikwijls getoond dat men op hun woord geenen staat kan maken, en meermaals is het gebeurd dat zij den laatsten dag met den eenen of den anderen kandidaat voor de gordijn kwamen die, dank aan de onthouding der katholieken, gekozen werd.

Wij doen dus nog eens een oproep aan de heeren kiezers en verzoeken hen toekomende maandag hunne stemmen te maken geven aan MM. Jos. Jaminé, H. de Bellefroid, graaf de Grunne en A. Slegers, uittrede leden.

M. Bamps, notaris en liberaal lid van den provincialen raad, maakt aan de kiezers van Hasselt bekend, dat hij bij de aanstaande kiezingen geen nieuw mandaat aanvaardt.

Bij koninklijk besluit van den 20 mei is het getal notarissen van het kanton Maeseyck bepaald op drie. De stad Maeseyck zal de verblijfplaats zijn van den nieuwen notaris.

M. J. Verkissen, advocaat te Maeseyck, is bijgevoegd vrederechter benoemd bij het vrederecht van dat kanton, in vervanging van M. Schoolmeesters, overleden.

Men leest in den Onafhankelyke :

De feestdag van Sinten is luisterrijk in de parochiekerk van Hasselt gevierd geworden door zijne Hoogw. Mr. Vrancken, bisschop van Colophon, apostolische vicaris van Batavia enz., welke na 25 jaren met onvermoeibaren ijver aan de voortplanting van het geloof gewerkt te hebben in eene der uitgestrekte missien der wereld, hier ter stede een weinig rust komt nemen, had dien dag eene pontifikaal mis gelieven te zingen. In lange jaren hebben onze medeburgers zulke verhevene plichtigheid niet meer bijgewoond. Geen wonder dan dat de hoofdkerk te klein was om de talrijke menigte te bevatten.

Men schrijft uit Genck :

De werken van den ijzeren weg van Hasselt naar Maeseyck worden sedert enigen tijd met spoed voortgezet; reeds is het leggen der roeden op een aanzienlijk gedeelte der eerste sectie geëindigd. Dezer dagen heeft de locomotief hare eerste verschijning op Genckergrond gedaan; voor eene bevolking zoo zeer van alle middelen van vervoer beroofd, mag zulks als eene heilvolle gebeurtenis aanzien worden, ook mag men zeggen dat deze verlooning alhier eene algemeene vreugde veroorzaakt heeft. Moge de hoop door den bestuurder der Bank van openbare werken, in de algemeene vergadering der aandeelhouders uitgedrukt, zich verwezenlijken, en wij dus binnen het jaar, deze nieuwe linie tot het gebruik van het publiek gesteld zien.

Men schrijft uit Beeringen, 17 mei :

Nauwelijks is het vuur uitgedoofd van de drie woningen, die de vorige week, te Conrsl, in de asch werden gelegd, of eene nieuwe brandramp treft die gemeente.

Gisteren namiddag, omstreeks vier ure, barste dus brand uit, op het gehucht Stal, in de woning genaamd de Keizer, in eigendom toebehoorende

en bewoond door Jan Van Hout. Het vuur deelde zich oogenblikkelijk mede aan eene nabijstaande woning. Beiden brandden met schuren en stallen tot den grond toe af. Alleen het huis van Van Hout was tegen brandschade verzekerd bij de maatschappij de Schelste voor fr. 4000.

Uit beide stallen is het vee gered doch bijna al de meubelen zijn verbrand.

Toen de militaire hulp uit kamp, bestaande uit ongeveer honderd soldaten, aangevoerd door twee officieren, kwam oplagen, lagen de gebouwen reeds tegen den grond. Hun komst echter dank toe voor de betoonde bereidvaardigheid om zoo spoedig op de plaats des onheils te zijn, als men in aanmerking neemt dat zij ruim een uur verre moesten komen.

Sterfgeval.

M. J.-B.-H. Degreiff, oud-pastoor van Brouckom, is verleden dinsdag schielijk in deze gemeente overleden, in den ouderdom van 79 jaren.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 249 hoornbeesten, 47 schapen, 74 vette varkens en 1412 magere varkens.

Donderdag is er eene moordpoging te Luik gepleegd. Zekere P., van Duitschen oorsprong, schoenmaker, behandelde zijne vrouw zoo slecht dat zij hem sedert eenige dagen verlaten had. Donderdag nogtans, hopende dat de scheiding een heilzamen invloed op haren echtgenoot zou gehad hebben, kwam zij terug naar huis. Maar korten tijd nadien begon bij haar te slaan en te schoppen en hij bracht haar aan de keel eene erge wonde toe. De vrouw is naar het gasthuis gedragen. De man wilde vluchten en zich verdrinken in de Maas, maar de politie heeft dit belet en hem naar de gevangenis gebracht.

Uit Lyon wordt het volgende gemeld: Eene lijfstatie ging voorbij de protestantsche kerk, toen de lijkdragers eensklaps den doode in zijne kist hoorden hoesten. Als het eerste oogenblik van verwondering en zelfs van schrik voorbij was, zetten zij hunnen last neder en openden de kist. De man die men naar zijne laatste rustplaats voerde, was niet weinig verheugd op zulke onverwachte wijze het daglicht weder te zien en scheen niet voornemens in het eerste viereindeels uurs nogmaals te sterren. In plaats van naar het kerkhof te stappen, liep het grootste deel der rouwdragers de herberg in en vierden er, met het glas in de hand, de gelukkige wederopstanding van den overledene.

Nederland.

Maandag voor acht dagen had op de markt te Tilburg het volgende voorval plaats. Een pachter, die veel ongelukken had gehad, begaf zich naar de markt om eene koe te koopen. Hij vond er een, die hem wel aanstond, maar de prijs was te hoog voor zijne middelen. De eigenaar der koe zag den man gedurende de onderhandeling scherp in 't gezicht en vroeg hem, toen hij den gevraagden prijs boven zijne middelen verklaarde, of hij niet K. heette. Toen de pachter verklaarde, dat zoo zijn naam was, hernam de ander: « Kent ge mij niet meer? ik ben Hannes, die vele jaren geleden knecht bij u is geweest. » De pachter vertelde, dat hij sedert voortdurend met ongelukken had te worstelen gehad, en Hannes, dat hij sedert 30 jaar getrouwd was; dat het hem goed ging; dat hij zich nog altijd herinnerde, hoe goed de pachter hem had behandeld toen hij knecht bij hem was, en hij eindigde met hem uit erkentelijkheid daarvoor de koe ten geschenke te geven.

13^e KRIGSGRAAD VAN PARIJS.

De verdedigers der barrikade van Inkermann. — 49 beschuldigde.

De 13^e krijgsgaad van Parijs houdt zich op dit oogenblik bezig met een der laatste gebeurtenissen van den strijd der Commune tegen de Versailleries. Te Neuilly eindigde de strijd op 22 mei. Het waren de mannen van het 257^e batalion der communisten, welke volgens de instructie verstand boden. Gedurende de laatste dagen hielden zij zich bezig met plunderen en stelen. Degene die geplunderd hadden, maakten zich dan spoedig met hunnen buit weg en vluchtten uit hun batalion weg. Al de beschuldigten hooren toe tot het 257e batalion. Zij zijn ten getalle van 42; voor den raad staan er slechts 31; tien zijn op vlucht; een laatste is gestorven; hij is gefusilleerd geworden op het oogenblik dat hij vluchtte, 't is een zekere doctor Ysquieré, geneesheer van het weldadigheidsbureau van Batignolles. De commandant van dit batalion was een

genaamde Duprat, bediende bij den ijzeren weg van het Westen. Een eerste vonnis van de Commune sprak de mannen vrij van dienst welke aan het bestuur der spoorwegen behoorden; deze beslissing werd op 6 mei door Delescluze ingetrokken. 't Is alsdan dat Duprat zich tot batalionsoverste deed benoemen. Hij ombelste de partij der Commune met zoo veel vurigheid, dat hij zich als aanklager aanstelde en aan Felix Pyat de lijst gaf zijner collegas, even als hij werkzaam in het bestuur der ijzeren wegen, en min dan 40 jaar oud. Toen Duprat te Neuilly de verdediging der barrikade Inkermann op zich nam, lag het reeds in de gewoonten van te plunderen. Gansch dit kwartier verkeerde in betreurenswaardigen toestand; de huizen half vernield, waren door hunne inwoners verlaten. Duprat en zijn staf vestigden zich in de comfortabelste huizen.

Men gaf zich daar, te midden van de puinen en van een regen obiters tot zonderlinge brastpartijen over. Duprat had zijne vrouw doen komen, welke hij in gevaar gebracht heeft met haar te dwingen om verheester te worden van den gestolen buit; de andere officieren, naar zijn voorbeeld, deden hunne minnaresses komen; men dronk champagne, welke men met gansche kisten aanbracht. Het personeel van deze bende heeft een goed voorkomen. Zij zijn allen goed aangekleed. Sommigen met veel smaak; twee of drie beschuldigten welke toebehoorden tot den geneskundigen dienst, alhoewel hun beroep kleermaker of machinist was, bieden zich aan in zwart habiel. Bij uitzondering van twee of drie hadden al de beschuldigten eenen graad en oefenden geene handwerken uit.

Verscheidene waren bedienden in magazijnen van nieuwigheden, er zijn ook verscheidene kassiers en boekhouders. Drie vrouwen slechts werden aangehouden als medeplichtig aan de diefstallen, waarvan zij de opbrengst verbeelden; verscheidene andere werden vervolgd, doch losgelaten. Voor den raad is er als een bazar, bevattende een stal der geplunderde voorwerpen. Er is van alles, veel pendules, luchters, schilderijen, tapijten en indische cachemiers door een der beschuldigten aan 28 fr. verkocht (de shawl was 3 à 4000 fr. waard); verder sluweelen kleederen.

Sommigen pogen de diefstallen te loochenen; het grootste getal bekent en wil de verantwoordelijkheid op de oversten werpen.

Italië.

Men telegrafeert uit Rome, 18 mei: De gezant van België heeft heden den Paus een bezoek gebracht bij gelegenheid van zijnen verjaardag. De Paus heeft eene afvaardiging der belgische prediktheeren in verhoor ontvangen.

NATUUR-WONDER.

Te Milaan is zekere Giacomo P., een voornaam ingezetene der stad, die de vijfzig jaren reeds achter den rug heeft en een klein dan groot was, eensklaps, dat is binnen den tijd van drie maanden, 24 à 26 centimeters gegroeid. Die onverwachte en merkwaardige groei heeft P. overigens in 't geheel niet ziek gemaakt. Integendeel; zware hoofdpijn, waaraan hij vroeger herhaaldelijk leed, heeft nu geheel opgehouden. Nadat echter de natuur goedgevonden had de heer P. op wonderlijke wijze te verlengen, heeft hij geene rust of duur meer in zijn huis, want dagelijks komen hem menschen uit alle streken van Italië bezoeken. Een hunner heeft zich zelfs niet ontzien, om in een dagblad te vertellen, dat de kurieuse verlenging van den heer P. een zeker voorsteeken is van eene spoedige dood. 't Is plezierig voor den patient!

Onlusten in Spanje.

De divisie Letona heeft te Manaria 5000 Carlisten verslagen en hunne stellingen ingenomen. In het gevecht vielen 21 oproerlingen, en bleef er een man der gouvernementstroepen op het slagveld buiten 4 officieren en 45 soldaten die gekwetst werden.

Het hoofdkwartier van Maarschalk Serrano is te Galdacano.

Het gros der oproerlingen trekt naar Guipuzcoa.

In Navarra hebben zich 64 oproerlingen onderworpen.

Er heeft zich gisteren eene bende van 40 carlisten nabij Pampeluna vertoond.

De benden der Carlisten in de provincien Soria, Saragossa, Valadolid en Leon zijn verslagen.

Oorlogschepen bewaken de kusten van Biscaye om de Carlisten het ontvluchten langs zee te beletten.

Generaal Letona heeft de benden van Alava verslagen en hen vier man en 56 geweren ontboden.

Er hebben zich 59 Carlisten te Ognata overgegeven en 4000 te Lillaro.

Eene ontmoedigde bende Carlisten, zonder aanvoerders, is door Segura getrokken.

De dood van Urribari wordt bevestigd.

Het gerucht is verspreid dat de radikalen heden in de Cortès zullen aanzeggen, dat zij zullen aftreden, nogtans is er tot nu toe niets met zekerheid hierover te bepalen.

De vijandelijkheden tusschen het leger van Serrano en don Carlos zijn begonnen. Den 16 zijn de troepen tusschen Manaria en Durango handgemeen geweest. Het gevecht duurde twee uren en er vielen langs beide zijden verscheidene mannen. De carlistische aanvoerder Agastini en een kolonel der brigade van Primo Rivero, bleven dood.

Het bando van den gouverneur van San-Sebastian heeft niet veel uitwerking gedaan, althans niet in de provincie Guipuzcoa. Van de 5 of 600 man die onder Rocondo te Vera in handen der gouvernementsstroepen vielen, hebben er slechts 5 het indulto in hunne dorpen aangenomen.

Men moet geen te groot geloof hechten aan de opsomming der onderwerping die dagelijks in de *Caceta official* gedaan wordt. Het bewijs hiervan is in de bandos welke het onafgebroken tegen de oproerlingen uitschrijft.

Een bando van den gouverneur der provincie Guipuzcoa luidt als volgt: De gouverneur meldt aan de bevolking dat, door telegrafische depeche, de minister van binnenlandsche zaken hem heeft laten weten dat hij de buitengewone algemeene vergadering *Santa*, welke heeft plaats gehad, goedkeurt en hem machtigt in zijnen naam te zeggen, dat het gouvernement beslist heeft hunne *fucros* te eerbiedigen en al de maatregels te nemen welke voor doel hebben het land te bevrijden, terwijl het terzelfder tijde krachtdadige maatregels neemt om de eeuwige oproerige Carlisten te vernietigen. Het beste bewijs der goede inzichten van het gouvernement bestaat hierin, dat al de bestuurlijke bevelen die door de *Juntas* gesteld zijn, door het gouvernement worden goedgekeurd. In tegenwoordigheid van deze toestemming des gouvernementen, hebben de *Juntas* met eenparigheid eene stemming van bedanking en trouw aan den koning en het gouvernement uitgebracht.

De *fucros* der Baskische provinciën *varcogandes*, met name Alava, Biscaye en Guipuzcoa, buiten diegene welke ten gunste der provinciën Navarra, Arragon en de beide Castiljes bestaan, werden hen door hunne grootste koningen vergund. Hendrik III, koning Jan, Isabella de Katholieke, Ferdinand en Isabella, Karel V, bezwoeren die voorrechten als zij den troon beklimmen.

Deze *fucros* (voorrechten) zijn niet ongelijk aan de oude vrijheden onzer gemeenten.

Een telegram uit Madrid van zaterdag bevestigt, dat maarschalk Serrano geene nederlaag heeft geleden. Het laatste gevecht heeft den 14 mei plaats gehad tusschen de voorhoede van generaal Letona en de Carlisten van Biscaye; deze laatste lieten in dit gevecht meer dan vijftig dooden en gekwetsten. De geklopte Carlisten zijn naar Guipuzcoa afgetrokken, alwaar zij van nabij door maarschalk Serrano achtervolgd werden.

Volgens tijdingen van gisteren, maandag, loopen de benden opstandelingen in Biscaye uiteen; reeds meer dan vier duizend hebben hunne wapens afgeleverd en zich onderworpen. Eene bende van 1000 man, die gansch ontmoeidig scheen, is door Segura getrokken. De *cabecilla* Peralta is in de provincie Saragossa gevangen genomen. De bende van den pastoor Alcabon werd verslagen en had drie dooden en verscheidene gevangenen. Generaal Moriones, die bende van Salavedra in die richting van Alava vertrok, ten einde de bende Caraza te vervolgen.

De « Correspondencia » van Madrid meldt dat er dezer dagen in het spaansch Congres eene ondervraging zal gedaan worden, over het gedrag der fransche overheden op de grens, die oogenshijnlijk de Carlisten beschermen. De koning van Spanje te Bayonne is te Madrid aangekomen, om het gouvernement kenbaar te maken, dat zijne pogingen voor het intermeeren der Carlisten vruchteloos zijn. De « Correspondencia » zegt ook dat, tengerolge der strategische bewegingen van generaal Moriones, de bende van Cuerrillas zich in verscheidene richtingen heeft verdeeld, om het gerecht te vermijden.